04/01/2020

Ένα αμαξίδιο από την Ελλάδα έδωσε χαρά σε τόπο μακρινό

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

“Λίγες ώρες μετά την Πρωτοχρονιά” διηγείται ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης, κ. Πρόδρομος, σε επίκαιρη ανάρτησή του. “Ένα εορταστικό γεύμα με λίγα ψάρια του Ινδικού και αντί σαμπάνιας, η πολυτέλεια της Cola σε πήλινα ποτήρια. Χαρούμενα πρόσωπα με χαραγμένη πάνω τους την αισιοδοξία ανάμεικτη με άγχος για τον νέο άγνωστο χρόνο που ξεπροβάλει. Και κάπου εκεί η απρόσμενη επίσκεψη”.

Ο Θεοφιλέστατος, συνεχίζει:

“Ένας άνθρωπος που μόλις και μετά βίας μπόρεσε να φτάσει το κουδούνι. Ένας άνθρωπος που μια γενετική παραμόρφωση τον καταδίκασε να σέρνεται 27 χρόνια, δουλεύοντας και συντηρώντας την οικογένεια του. **Ένας άνθρωπος που για τελευταία φορά στη ζωή του επέλεξε να συρθεί επί δύο ώρες μέχρι την πόρτα της Επισκοπής μας. Ψέλλισε μόνο “βοήθεια”. Και όπως είπε ο Κύριος: “ζητά και θα λάβεις”. Μέσα στην ανθρωπιστική βοήθεια που έφτασε από την Ελλάδα, από την αγάπη σας, υπήρχε ένα αναπηρικό αμαξίδιο,**

το οποίο περίμενε μόνο λίγες μέρες για να βρει τον ιδιοκτήτη του. Ποτέ ξανά επαφή με το χώμα. Ποτέ ξανά γέλια και ειρωνίες. Αυτή τη Πρωτοχρονιά το δώρο της ζωής, της αξιοπρέπειας και της αγάπης δε βρέθηκε μεταφυσικά κάτω από κάποιο παραμορφωμένο κακόγουστο δένδρο, πάρα μέσα σε ένα σκουριασμένο από την αλμύρα της θάλασσας κοντέινερ”.

Ιεραποστολή στην Επισκοπή Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης

6 ώρες ·

Τα δώρα που δε χωρούν κάτω από το δένδρο.

Λίγες ώρες μετά την Πρωτοχρονιά. Ένα εορταστικό γεύμα με λίγα ψάρια του Ινδικού και αντί σαμπάνιας η πολυτέλεια της Cola σε πήλινα ποτήρια. Χαρούμενα πρόσωπα με χαραγμένη πάνω τους την αισιοδοξία ανάμεικτη με άγχος για τον νέο άγνωστο χρόνο που ξεπροβάλει. Και κάπου εκεί η απρόσμενη επίσκεψη. Ένας άνθρωπος που μόλις και μετά βίας μπόρεσε να φτάσει το κουδούνι. Ένας άνθρωπος που μια γενετική παραμόρφωση τον καταδίκασε να σέρνεται 27 χρόνια, δουλεύοντας και συντηρώντας την οικογένεια του. Ένας άνθρωπος που για τελευταία φορά στη ζωή του επέλεξε να συρθεί επί δύο ώρες μέχρι την πόρτα της Επισκοπής μας. Ψέλλισε μόνο "βοήθεια". Και όπως είπε ο Κύριος: "ζητά και θα λάβεις". Μέσα στην ανθρωπιστική βοήθεια που έφτασε από την Ελλάδα, από την αγάπη σας, υπήρχε ένα αναπηρικό αμαξίδιο, το οποίο περίμενε μόνο λίγες μέρες για να βρει τον ιδιοκτήτη του. Ποτέ ξανά επαφή με το χώμα. Ποτέ ξανά γέλια και ειρωνίες. Αυτή τη Πρωτοχρονιά το δώρο της ζωής, της αξιοπρέπειας και της αγάπης δε βρέθηκε μεταφυσικά κάτω από κάποιο παραμορφωμένο κακόγουστο δένδρο, πάρα μέσα σε ένα σκουριασμένο από την αλμύρα της θάλασσας κοντέινερ.